

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 17. De susceptione Sacram. Ordinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

teneat, frontem confirmati fasciâ mundâ, ob reverentiam sacri chrisma-
 tis, liget, eâque in tertium diem retenti-
 tâ, nisi Religiosus aliquis aut Sacer-
 dos, quod consultius est, id faciat)
 solvatur, in aquam incingatur, ite-
 rûmque exprimatur: aqua verò &
 cineres ex combusta fasciâ relictâ, vel
 in cœmeterium, vel supra ossa mortu-
 orum, vel certè in profluentem pro-
 jiciantur. Si Pastor ipse abluit, mo-
 neat confirmatum, ut memor sit gra-
 tiæ acceptæ, nec vacuam esse sinat, sed
 fortiter pugnet, ac mundi carnis &
 Diaboli tentationibus strenuè resi-
 stat.

CAPUT XVII.

De susceptione Sacramenti Ordinis.

NEoparochus nondum sacerdotio
 initiatus, seu Parochiæ Candida-
 tus, ad suscipiendum Ordinis Sacra-
 mentum, quàm diligentissimè se præ-
 paret, quem in finem sequentia mo-
 nita plurimùm proderunt, quæ V. P.
 Nico-

Nicolaus Lancicius vir spiritu & lan-
ctimonix famâ inclytus dedit opu-
sculo 13. c. 1. & 2.

Monitum I. Per exercitia spiritu-
alia meditationum & confessionis, o-
cto minimùm diebus, animum dispo-
nat, tum ut indulgentias ab Alexan-
dro VII. Pontifice concessas lucretur,
tum ut majori puritate characterem
sacerdotalem suscipiat, tum ut gratias
peculiares huic Sacramento proprias,
de quibus infrâ, obtineat.

Monitum II. Tempore horum ex-
ercitiorum, præter frequentes & fer-
ventes actus variarum virtutum, ut
contritionis, humilitatis, patientiæ,
dilectionis inimicorum, seu adverfa-
riorum, devotionis & amoris erga
Deum, maximo animi conatu, appli-
catione & fervore quodammodo Se-
raphico, purget animam exactissimâ
confessione, seu Generali, si eam an-
tea non fecerit, seu aliâ æquivalente,
eo modo, quo eam faceret, si finitis
exercitiis, esset moriturus. Ita ut ni-
hil

hil prorsus, etiam tenuissimum peccatum, in conscientia relinquat, vel quod umbram peccati redoleat. ut instar crystalli aut adamantis nitidissimi corpus & animam Divinae Majestati exhibeat.

Monitum III. Eodem Exercitiorum tempore, Neoparochus per pias meditationes, tunc fieri solitas, ita se conetur ad vitam deinceps melius, sanctiusque instituendam excitare, ut planè in alium virum mutetur, & ex exercitiis, Deo plenus exeat, Deumque, tam in secreta conversatione cum Deo, quàm publica cum aliis, spiret, & omnes cum eo agentes ædificentur. *Si sal sumus*, inquit S. Gregorius Hom. 17. in Evang. *condire mentes fidelium debemus, ut quisquis Sacerdoti jungitur, quasi è salis tactu, aeterna vite sapore condatur.*

Monitum IV. Ut autem hunc ex exercitiis fructum & spiritum reportet. 1. Intimè conetur penetrare fundamentum, seu finem suæ creationis.

2. Bene

2. Bene ponderet per plures meditationes, gravitatem peccati mortalis & venialis, eorúmque effectus. 3. De regno Christi & duobus vexillis Christi & Luciferi. 4. Profundè scrutetur, quæ & quanta pro illo passus sit Christus. 5. Vivaciter penetret multitudinem mediorum & efficaciam, quæ affiduè in Ecclesia Dei suppeditantur, quibus si rectè uteretur, Seraphicam sanctitatem posset attingere.

Monitum V. Valde armet se contra omnes humanos respectus & judicia hominum imperfectorum, ob quæ sæpenumero multa mala committuntur, multa bona omittuntur; atque ita magna donis divinis obstacula ponuntur, quæ alioquin à liberalissima Dei manu perciperemus, nam ut ait S. Chrysostomus orat. de B. Philogono: *Benignus est Deus; & quemadmodum parturiens cupit eniti fœtum, ita & ille cupit effundere misericordiam:*

Monitum VI. Indaget præcipua impedimenta sui profectûs spiritualis, ob

ob

ob quæ hæcenus ad eò parum perfectionis consecutus fuerit: reduci hæc possunt ad tria capita. 1. Est vitium aliquod inveteratum, quod eum & Deo & hominibus exosum reddit, licet sit solum veniale. 2. Impedimento esse solent aliqua prava dictamina, quibus mens imbuta, & bona aliorum consilia respuit, & divinas inspirationes suffocat, & executionem bonorum propositorum retardat, aut omnino impedit. 3. Impedire solet causa aliqua extrinseca, cui inordinatus amor proprius nimium adhæret, v. g. conversatio aliqua minus recta. At in exercitiis se armet & animet ad hæc radicitus evellenda & sine tergiversatione amovenda.

Monitum VII. Excitet in se desiderium insatiabile congregandarum opum plurimarum, pro æternitate in altera vita, id est plurimorum meritorum, præ quibus omnes mundi res negæ sunt & ineptiæ, homine indignæ, inquam, creato ut assequatur æter-

æternam beatitudinem, nec valente
satiari, toto mundo: *Fecisti nos ad te
Domine, & inquietum est cor nostrum,
donec requiescat in te.* S. Aug.

Monitum VIII. Ut hæc maxima e-
molumenta ex exercitiis referat, to-
tum se iis ferio impendat: quare illo
octiduo, non studeat addiscendis ru-
bricis, aut cæremoniis sacrificii, ejus-
demque introitu, gloria, credo &c.
memoriæ mandandis, hæc enim autè
aut post præstare poterit: aliàs distra-
hetur; nam pluribus intentus, minor
est ad singula sensus.

Quodsi Parochiæ Candidatus, aut
Neoparochus dicto modo se ad ordi-
nem sacerdotalem suscipiendum præ-
pararit, utique obtinebit, præter gra-
tiam sanctificantem, omnibus Sacra-
mentis communem, virtutesque ac
dona Spiritûs sancti, etiam propriam
ac specialem gratiam, re ipsâ diver-
sam, eamque (ut cum S. Thoma 3. p. q.
62. a. 4. & in 4. d. 1. q. 1. a. 4. q. 5. S.
Bonaventura, Sotus, Suarez, Valeu-
tia,

tia, Vasquez, Tannerus, Lugo docent
 fitam, in actualibus auxiliis gratia,
 quæ conducunt, tum ad gratiam habi-
 tualem, annexasque virtutes, ac dona
 sub propria & speciali ratione hujus
 Sacramenti tuenda, & conservanda,
 & cum opus est, accommodatis acti-
 bus, exercenda, post susceptum Sacra-
 mentum.

Quanam verò sunt illæ gratiæ Sa-
 cramentales, cum magna preparatio-
 ne & fervore spiritus, suscipientibus
 Sacramentum Ordinis, præsertim Sa-
 cerdotium, concedi ordinariè à Deo
 solitæ? Venerabilis Pater Nicolaus
 Lancicius l. c. enumerat sequentes.

1. Devotio magna, etiam sensibilis
 in recitandis horis canonicis, & obla-
 tione Missæ sacrificii.

2. Magnum & practicum lumen ad
 discernenda peccata, in audiendis ali-
 orum confessionibus.

3. Accursus pœnitentium, consci-
 entias, vel sacrilegis confessionibus
 vel malè factis, vel aliis peccatis in-
 tri-

tricatas habentium, ad petendum auxilium in confessione, illudque in ea iterata invenientium.

4. Gratia extrahendi poenitentes è misero peccati statu.

5. Notabilis profectus in virtute confitentium talibus Sacerdotibus, vel conversantium cum illis.

6. Agnitio peccatorum multorum, antea non dictorum in Confessione, vel ex oblivione, vel ex ignorantia, vel ex inconsiderantia & negligentia. Unde moventur ad confessiones bonas coram talibus Sacerdotibus faciendas.

7. Quies conscientiae antea non habita, collata confitentibus coram talibus Sacerdotibus.

8. Solet etiam Divina Benignitas extraordinarias gratias, intuitu Sacramenti Ordinis, extraordinariam præparatione & fervore suscepti conferre, quales sunt, insperata nec expectata lumina in oratione, in celebratione missæ, lectione Horarum: item
singu-

singularis fervor in iisdem, repentina
 mentis illustratio & cognitio verita-
 tum & Doctrinae, humano studio, non
 acquisita, aliaque gratia gratis data:
 nam Deus non sinit se vinci, liberali-
 tate hominum; sed ut loquitur S.
 Chrysostomus Hom. 20. ad pop. *Pe-
 titiones nostras semper multo excessu su-
 perat.* S. Casarius Hom. 3. ad Monach.
*Quantum, ait, nos addiderimus ad stu-
 dium, tantum ille apponet ad adjutori-
 um; quantum nos apposuerimus ad di-
 ligentiam, tantum ille addet ad gloriam.*

Monitum IX. Suscepto Sacerdo-
 tio Parochus det operam, ut eâ prae-
 ratione, diligentia & fervore, semper
 hora spatio, quotidie sacrificium De-
 offerat, quo illud primis sacerdotibus
 diebus omnes communiter offerre so-
 lent. Post sacrum, solidum saltem ho-
 ra quadrantem gratiarum actioni
 aliis ferventibus devotionis actibus
 impendat. Tria etiam membra, quae
 potissimum occupantur in sacrificio
 missae, incontaminata servet, oculi
 manus

manus, linguam Quo non oportet esse puriorem tali fruente sacrificio? quo solari radio non splendidiorum manum, carnem hanc dividendam? os, quod spirituali igne repletur? linguam quae tremendo nimis sanguine rubescit? S. Chrysoft. Hom. 83 in Matth.

Monitum X. Cùm corpora soleant ciborum qualitates participare; æquum est, condiciones Christi in Eucharistia existentis, Sacerdotes imitari: & quidem 1. Promptam & exactam obedientiam; sicut Christus ad verba Sacerdotis consecrantis, etiam impiissimi, obedit. 2. Humilitatem profundissimam & donorum Dei occultationem, sicut Christus sub speciebus se abscondit & latet. 3. Patientiam totalem in omnibus injuriis: sicut Christus in Eucharistia patitur ab inimicis, hæreticis, peccatoribus, bestiis & vermibus. 4. Liberalitatem; sicut Christus in Eucharistia se totum communicat. 5. Puritatem eximiam, sicut Christus in sacra hostia, nullum

nullam à rebus, etiam immundis, maculam contrahit.

MONITUM XI. Ulteriùs Neomystra discere studeat à Christo Eucharistico.

6. Sincerum zelum animarum sine ullo respectu personarum: sicut Christus in Eucharistia pauperes & divites, nobiles & ignobiles, juvenes & senes pascit. 7. Paupertatem spiritûs, ut paucis & vilibus sit contentus, cum Christus Dominus, præter solam accidentia, nullam substantiam adjunctam in sacra hostia habeat. 8. Purissimam intentionem, sicut Christus, solam Dei gloriam & nostram salutem spectat. 9. Propagationem efficacem Divinæ gloriæ & salutis Animarum, in qualibet parte loci, temporis, occupationis: Sicut Christus est totus in tota Eucharistia & totus in qualibet ejus minima parte, estq; in iisdem aptus causare omnes effectus Sacramenti. 10. Animum pacatum & imperturbabilem in adversis: sicut Christus divinis speciebus non læditur.

Mont-

Monitum XII. Denique imitetur Christum Eucharisticum Sacerdos & habere conetur. 11. Plenam indifferentiam in omnibus: sicut Christus est indifferens ad omnia loca, in quibus ponatur, etiam à Sacerdote scelerato, sive in pyxide aurea, sive stannea. 12. Totam animi applicationem ad res minimas divini obsequii, uti ad res maximas: sicut Christus est totus in hostia grandi, & totus in qualibet particula. 13. Demum annihilationem omnium, quæ Deo displicent, ut sunt peccata, passiones, perturbationes, tenacitas iudicii, voluntas propria, appetitus honoris, laudis, favoris humani, asper & difficilis modus agendi cum hominibus, locutio fastum redolens, nimia prudentia redolens mundanam; duritia capitis, duplicitas & insincerus agendi modus: quæ omnia annihilanda: sicut in Eucharistia tota substantia panis & vini annihilatur, atque in corpus & sanguinem Christi convertitur, ex no-

U

ftri

stri amore. Hoc est esse hostiam Deum
 quam à nobis exigit Deus. Rom. 12.
 Qui nostri causa exinanivit semetipsum
 formam servi accipiens. Phil. 2. 7. Sic
 multa bona Sacerdos assequetur, ut
 & illud, quod alii Sancti, præsertim S.
 Gregorius L. 4. Dial. c. ult. scribit
*Audenter dico, quia salutari hostia post
 mortem non indigebimus, si ante mortem
 Deo ipsi hostia fuerimus.*

CAPUT XVIII.

De Sacramento Matrimonii.

Monitum I. Curet Parochus, ut
 ea quæ ad legitimè contrahen-
 dum matrimonium requisita sunt,
 probè observentur; ut scilicet sponsi
 careant impedimento dirimente &
 impediante; parentumque consen-
 sum obtineant: quamvis enim hic ab-
 solutè non requiratur; est tamen in
 reverentia, & injuria erga patriam
 potestatem, illis invitis contrahere.
 Monendi etiam & reprehendendi
 sunt parentes, qui proles religiosum
 statum